

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 5.—Núm. 187.—Diumenge 13 de Mars de 1904.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públics; volém Corts catalanas, sino tot quant se refereixi a l'organización interior de nostra terra; volém que catalans sian los juegues y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia los pleitos y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establinint que la reserva regional forsova presti servir tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

MITJEVALS

III Y ÚLTIM

Geroni Pujades, en sa «Crònica de Catalunya» (per cert que l'exemplar que posseïm és d'un catalanista de fa 170 anys!) califica al gran Comte Ramón Berenguer I, promulgador dels Usatges, de «ejemplo, dechado y aun espejo de Príncipes», però no feia història, ni parlès del sabi, gloriós i llarg regnat de dit gran Comte, no nombrà els fets sublims que són causa dels calificatius que li dóna Pujades; nosaltres los acceptem y's hi hi donem per son deliri, per son afany democràtic, per sa admirable protecció a l'orfe de patrimoni, ja que li crea y assegura una vida, excitant al treball y significantlo constantment, en època precisament de tot lo contrari en la major part del món.

Aqueix esperit de dignificació que es signe característich de rassa dels Comtes de Barcelona, creix prodigiosament; és un amor al pobre, al treball y a la llibertat, que forma una perfecta nota discordant ab la manerad'ésser de la major part dels pobles de l'Humanitat en aquella època.

Lo treball protegit, la vida garantida, fan que en aquella època affueixin a nostra Catalunya gent diversa, y'l magnánim esperit dels Comtes, veient progressar y enriquir la Pàlma, crea *las emparansas*, pera facilitar més y més aquell prodigiós creixement, això és: «dispensar protecció y defensa a personas lliures», diu Balari, destruint aixis, o minant lo feudalisme, que ja ha completat sa missió social, posant als vasalls en facilitat de rompre's lligams, aquí sempre voluntaris, qu'el mantenian unit al Senyor de la terra ahont viyan; tot això mitjançant un petit cens anual que poch a poch van disminuint fins a ferlo desapareixer. Y ciutats, vilas y pobles, ansiosos d'una tant sabia y humana protecció la sol·licitan també en massa y a tots arriba, pera tots hi ha vida pròspera, segona y segura, iniciantse la corrent de germanor entre tots los fills d'aqueixa dírxosa terra, sens distinció de categories. Y naix explèndida la llibertat política; se disminueixen los debors y's crean los drets», diu Balari, a favor dels ciutadans y de les ciutats, vilas y pobles: «Fént la Monegia», diu lo mateix Balari—«los ciutadans indèpendents», cas, casi únic, en aquell temps.

Llibertats políticas, tan grans, tan poderoses, que, acabadas de naixer tenen forsa pera llençar del Trono, empobrir y desterrat a un Comte, Berenguer Ramón, no ja per faltar a les lleys de la patria sinó per haver assassinat ocultament a son germà Ramón Berenguer, nomenantse's ciutadans després lo successor. Rectitud, esperit moral y fortalesa admirable.

Passant temps, les heroicitats pera conservar aquestes llibertats se prodigan, y plena está l'Història de fets d'amor a las democràtiques lleys seguint moltes vegades d'una mort serena y entusiasta. Fins l'honor individual se sacrificia a la Patria gus- tuosament. «Mori jo deshonrat», diu Pau Claris—y visqui gran y ditzosa Catalunya.»

Hem hagut de contenir la ploma que se'n escapava per las planas hermosas de la grandiosa Història de Catalunya, ja que no era nostre objecte compendiatar historia y si solament, dir y ensenyantar lo perquè, als burletes inconscients, als analfabets d'història, qu'el nom de mitjevals d'història, com a honrosissim; que dins de lo que ells nos presentan com a nou, dins de dels per ells tan capciosos progrés y llibertat, tenim nosaltres, ben nostre, un humanisme exemple que seguir y rahó so-brada pera estar orgullosos d'una

època tan remota que en progrés y llibertat res té que envejar a la de *nova fàbrica*, y que té sobre aquesta la ventajeta extraordinaria d'haverse realitzat sense imposicions, sense dictaris, sense arbitrials, sense odis, sinó molt al contrari, ab un nòble desitj de germanor que la més admirable encara tot son procés.

Que aquella època mitjeval nos ensenya, no solament llibertat y progrés, sinó humanitat en la predicació, esperit de germanor, desaparisiónam, qui ho dubtarà? A què donchs un esperit sectari que fa aborrable tot quan se predica, a què questa falsificació de paraules y de ideas? Qui és capás de venir a Catalunya a ensenyantar humanitat, llibertat y progrés?

Fòra farsants...

LO PROBLEMA DE L'EXTREM ORIENT

Pera's que vivim aquí y havem fet, y seguim fent, un estudi profund del poble anglès, extraordinariament pràctic, y per lo tant, net d'idealismes, nos trobem en alguns casos complertament a las foscas, y sense que'ns expliquin satisfactoriamente lo per què de certs actes portats a cap pel govern anglès en llur política exterior.

Un d'aquests dubtes se m'ocorregueren quan l'insurrecció cubana. Sapigut és que'ls yankees donavan alè y nodrian als insurectes pera gastar las forses y'ls diners d'Espanya, preparant lo que després vingué. Poch abans de l'intervenció dels Estats Units, las potencias europeas anaven a fer colectivament certas *observations* al Gobern d'aquell país, que haurien segurament dificultat la guerra ab Espanya; però als inglesos no'ls hi sembla bé aquesta oficiositat, y la cosa no passá de projecte. Gracias, donchs, als inglesos, Espanya perdé totas las colonies.

Existia allavora un tractat secret entre Inglaterra y'ls Estats Units? Sols en aquest cas tindria explicació la conducta del govern anglès, puig de lo contrari, no s'explicaria'l seu apoyo desinteressat, y més que desinteressat, perjudicial, tota vegada que Inglaterra no podia temer ni a Cuba ni en lloc la competència mercantil y industrial d'Espanya, mentre que'ls Estats Units l'aventajan en abdòs rams, tant en lo mercat universal com en lo propi mercat anglès, inondant avuy dia de productes americans. Per què sacrificia Inglaterra's propis interessos al benefici exclusiu dels Estats Units? Per odi a Espanya? Per simpatia de rassa? Encara avuy no s'ha explicat satisfactoriament, com tampoc s'explica l'apoyó que avuy presta al Japó, contra Rússia, no del tot justificat pel tractat d'alliana que lliga a l'Imperi del Sol Naixent ab l'Inglaterra.

Y diem que no està justificat, per què si bé convé als inglesos posar una barrera a l'expansió russa al Assia, més, molt més li convé impedir l'hègemonia de la rassa groga y la preponderàcia japonesa, que tanca'n dins de poch las portes del comers europeu en tot l'Orient.

No cal ésser massa expert en política internacional pera no comprender, qu'el verdader perill pera Europa y més que pera altra nació pera la mateixa Inglaterra, consisteix en lo desenrotlló que prengui'l Japó.

Si aquest imperi logrés quedarse no més que ab Corea, lo veuriàm dominar la Xina més aviat de lo que'ns pensèm; veuriàm com los xinos copiant l'organización militar europea, s'armaven de mausers, canons de tir ràpid... y al cap d'uns quants anys no solzament nos faríam cara, sinó que'ns obligariàm a fugir d'aquelles terras.

No és aquest un perill imaginari, sinó ben real y pròxim. L'extraordinari avens del Japó, que en menys de trenta anys ha passat de la barbarie a un grau de civilisació que moltes nacions d'Europa pera ellas voldrian, és una prova evident y irreducible de lo que poden fer aquells pobles de rassa groga, sòbria y intel·ligent com pocas.

Es impossible, donchs, que'ls inglesos, astuts y práctics, no vegin la extensa gravetat que inclou lo problema plantejat pels japonesos, y que, veyentlo, ajudin al nou poder que tracta d'enlairar-se ab orientacions ben definides y irremisiblement contraries a l'expandiment colonial de la vella Europa a l'Assia. Per això se'n fa molt costa amunt creuer que l'odi a Rússia, porti als inglesos fins a l'extrem de criar corsos que demàs hi arrancarien los ulls.

Quins són donchs los secrets propòsits d'Inglaterra? Aquesta mateixa pregunta varem fer l'altre dia a un

amic, que sol jutjar las cosas ab molta fredor, y'ns va contestar lo següent: «No fassí gaire cas de lo que diuen los periódichs, puig en assumptos internacionals moltes vegadas los successos se descapellan ben difereint. Pera mi Inglaterra s'entendrà ab Russia y altras nacions europeas pera arreglar la qüestió de Xina de la manera que'ls hi convingui a elles y no al Japó. Lo probable és que aquestaixequi la llibertat y que se la mengin los altres a expensas de la Xina, naturalment. Inglaterra poseeix avuy la clau de l'enigma y tota serà de no aprofitar l'oportunitat de treure un gran partit. Ja veurà—afegí—que quan arribi'l moment oportú, l'agotament dels russos y japonesos per una guerra sense quartel, no mancarán los bons oficis de Inglaterra pera arreglar la cosa a satisfacció.... seva y fentse la part delle. Los japonesos tindrán de contentar-se ab las engràfiques y gràcies.»

Cansats ja de tindre que endressar censuras al govern per lo malament que sempre fa las cosas de l'administració, és ab ver gust que avuy lo felicitèm pels projectes que'l Ministre d'Hisenda ha presentat, donchs si bé no tots són complertament ideats tal com se desitja, al menys demostran que hi ha ganas de donar satisfacció al país, accedit en alguna de las moltes cosas que ab rahó demana.

Un dels aitals projectes és la suspensió de l'impost de transports—supresió portada a cap per mitj de Real decret,—qual impost venia pagant de molt mala gana'l comers y que diferents vegadas ja s'havia fet veure al Gobern que era massa carregat y que era precis suprimirlo, o que menys rebaixarlo, perquè sabut és que quants menys gastos s'imposin a l'exportació, més aquesta's desenrotllarà en benefici de l'agricultura y del país en general.

Altres dels projectes és la rebaixa dels drets d'importació dels blats, lo que ha mogut molt de soroll per part dels castellans y encara aquest soroll s'hauria convertit en forta protesta a no haver sigut las manifestacions que'l poble de Valladolit ha fet pera significar als acaparadors de blat o a qui siga, que no pot viure ab lo preu del pà, tan alt. L'iniciativa del govern proposant la rebaixa d'una quarta part dels drets arancefarés és, donchs, digna de lloansa, però com sempre succeeix en aquest país, lo govern s'ha quedat curt, perquè pera poguer contindre la puja del pà no'hi ha prou ab la rebaixa de dues pessetas; era precis que's decretés la lliure introducció, o quan menys, rebaixar los drets a la meitat.

Naturalment que'ls castellans, és a dir, los acaparadors castellans, s'haurian jugat lo tot pel tot, perquè ara solzament ab una petita rebaixa ja s'han alarmat y diuen que l'esmentat projecte és inexplicable, puig altres vegadas los preus dels blats han sigut encara més alt que avuy y may s'havia acordat la rebaixa dels drets d'aranzel. A n'això se'ls podria contestar que una vegada o altra's té de comensar pera fer las coses com Déu mana, y que si la lliure introducció s'hi priva de fer l'escandalós negoci que s'havien proposat, que prenguin paciencia y que's recordin d'allò de l'*egoisme català* que tant usan per allà quan per aquí's denuncia protecció pera l'industria.

També'l govern s'ha recordat de la competència que las pansas extranjeras, a l'ombra d'un reduït dret arancelari, feyan o anavan a fer a nostra producció vitícola, donchs eran ja d'importància las cantitats de l'esmentat article que s'introduïan a Espanya, ja pera fer vins artificials o bé pera destinat a la destilació d'alcohol; y si'l govern no hagués près la resolució de pujar los drets a 20 pessetas, és segur que'l descrèdit de nostres vins no hauria tardat en vindre.

Just és que's favoreixi tota indústria que emplei articles indígens com a base de la fabricació, y adhuc si aquests articles són excessivament car, que's permeti l'introducció dels similars extrangers; però si ab això s'ha de perjudicar a un ram de la agricultura tan important com és lo vi, s'ha b'el govern de previndres y pujar los drets.

De tots modos, creyem que hauria sigut més acertat no pujar los drets de las pansas destinades a ferne el alcohol y prohibir en absolut la fabri-

L'ENSENYANSA DEL CATALÀ

A LAS UNIVERSITATS ALEMÀNGAS

A l'anterior Parlament espanyol vā haverhi qui intentà menyspreuar y ridicolizar la nostra tan estimada llengua, parlàd avuy per tot un poble treballador y progressiu que s'afanya y's daleix per ferse un lloc y un nom entre'ls pobles moderns. Aquesta llengua fou la que serví de vehicle al pensament d'aquells cébres estadistes y reys que feren de Catalunya un empori de la civilisació mitjeval, una nació gloria y respectada per tot lo món civilisat en sos días d'esplendor, y admirada universalment per son heroisme quan tingüe de deixar en mans de sos vencedors los darrers trossos de sa independència.

Quan un home ilustrat se troba ab uns recorts tan glòriosos, se descobreix amb respecte, donant senyals de sa ilustració. Lo que no dóna aqueixas mostras de respecte, o és un ignorant, un analfabet de l'Historia; o bé un ridícul sectari.

Lo poble català, no sols ha conservat la llengua de sos glòriosos antepassats, sinó que treballa àrdidament restaurantla y adaptantla al progrés modern, y ha creat una literatura nova que ha augmentat considerablement lo tresor que varen deixarnos los reys y'ls sabis y'ls poetes d'aquella època d'explotació de l'empori català.

Los més emblemàtics del món

civilisat segueixen pas a pas los avenços de la llengua y literatures, ressegueixen los monuments literaris del temps vell y de tant en tant se'n ocupan extensament en llurs estudis.

Y han arribat a tenir tal importància aquests estudis, que s'acaban de donar disposicions pera que en algunes Universitats alemanyas, des del curs vinent, s'hi estableixen càtedras de llengua y literatura catalana.

Aconòrt veure horradament nostra llengua y literatura al bell mitjà de la civilisació europea, y sols inspiran llàstima los pobres ignorants que, tenintla al costat, no sols no senten desitj d'estudiarla, sinó que s'entretenen benvantla.

**

Això dóna compte nostre estimat confrare *La Veu de Catalunya* de aquest fet que omplirà de joia'l cor de tots los bons catalans, mentre avergonyirà als qui orfes de dignitat y de noblesa, sols parlan de la llengua y de la literatura catalana pera despreciarla directa o indirectament.

Y ja ho veu l'ignorant articulista de *Fraternalidad Republicana*: a Alemanya, pera estudiar y ensenyantar la llengua catalana, no s'han entretingut en això de l'èxit de Lleida ó de Girona, del Clot o de la Mussara.

Si'n deuen ser de babaus aquests alemanyans!

Hem hagut de contenir la ploma que se'n escapava per las planas hermosas de la grandiosa Història de Catalunya, ja que no era nostre objecte compendiatar historia y si solament, dir y ensenyantar lo perquè, als burletes inconscients, als analfabets d'història, com a honrosissim; que dins de lo que ells nos presentan com a nou, dins de dels per ells tan capciosos progrés y llibertat, tenim nosaltres, ben nostre, un humanisme exemple que seguir y rahó so-brada pera estar orgullosos d'una

La difusió de la ciència s'imposa: Desde fa molt temps sembla ésser que la ciència a Espanya era patrimoni d'uns quants; que's trobava vinculada sa possessió en aquells que disposaven de medis pera adquirir-la, o de voluntat de ferre per a apoderar-se d'ella.

Los temps han canviat: y encara que avuy, com abans, existeixen desheretats, no són aquells apàtichs, no's contentan ja solzament ab lo pà que serveix de diari aliment pera'l cos, sinó que aspiració lloable és filla de las circumstancies perquè atravessem, y ella és la que ha de contribuir d'un modo eficàs a la purificació de las costums del poble.

Pera corresponder a aitals desitjos s'ha instaurat l'Extensió Universitària. No deuen quedar las explicacions dels Catedràtics y Professors sens traspasar, com qui diu, los límits de las Classes, redundant sols en profit dels que a elles poden concurrir; y per això, anusats los esforços del personal docent se prepara una creuada contra l'ignorància, quins resultats han d'esser altament beneficiosos.

De dalt, pot dirse això, ve l'exemple; nosaltres no hem de veur ab indiferència tan lloable procedir, ans al contrari: devem agrupar-nos tots baix lo pèndol blanc que ha de simbolizar eixa empresa, precursora de la pau y'l benestar. Malejades nostres costums, acorralat lo poble baix pels vicis, precursor necessari d'un complet rebajament moral, precisa, baix tots conceptes, sacudir lo funest indiferentisme que impera, corrèt en socor del desvalgut, instruïtio convenientment. *Ite, docete, omnes gentes*, digué Jesucrist als seus apòstols: aneu y difundi la ciència entre los quals la necessitin, nos diu ab veu apremiant nostra Patria. Cuidem, donchs, de la redempció d'eixos fills de nostra mare, com de nostres germans, y haurém realitat una tasca àrdua, difícil, espinosa, si's vol, de resultats que tal volta de moment no's fassin sentir; però devem obrir la convicció de que la llo

que ara's sembra ha de germinar ufana y ha de produir resultats fructuosos y ns sentim satisfechos de nostra tasca, experimentant l'intim plaer que'ns proporciona la conciència quan se compleix ab un dever.

PROJECTES D'HISENDA

Cansats ja de tindre que endressar censuras al govern per lo malament que sempre fa las cosas de l'administració, és ab ver gust que avuy lo felicitèm pels projectes que'l Ministre d'Hisenda ha presentat, donchs si bé no tots són complertament ideats tal com se desitja, al menys demostran que hi ha ganas de donar satisfacció al país, accedit en alguna de las moltes cosas que ab rahó demana.

Un dels aitals projectes és la suspensió de l'impost de transports—supresió portada a cap per mitj de Real decret,—qual impost venia pagant de molt mala gana'l comers y que diferents vegadas ja s'havia fet veure al Gobern que era massa carregat y que era precis suprimirlo, o que menys rebaixarlo, perquè sabut és que quants menys gastos s'imposin a l'exportació, més aquesta's desenrotllarà en benefici de l'agricultura y del

Xacolates POBLET, de Tarragona

Aquesta antiga fàbrica clients hi trovarán surtit de Lo dipòsit està instalat

emplearse millor los fondos comunals que ab evitar desgracias.

Estem segurs que tant prompte siga enderrocada l'estació de Reus, la necessitat de la passarella se veurà d'una manera que no donarà lloc a dubtes, y com que la tramitació de l'expedient per lograr sa construcció és llarga, puig deuen informar la quefatura d'Obras públicas, la Junta d'Obres del Port, la Companyia del ferro-carril y la Direcció general de Obras públicas, res hi pot perdre l'Ajuntament acordant se fassin los estudis y's tramiti l'expedient, pera tindrer-ho tot a punt y construir la passarella quan se demostri la necessitat o bé quan los fondos de l'Ajuntament ho permetin.

L'Ajuntament en sa darrera sessió acordà entregar a l'Arrendataria de consums 60.000 pessetas procedents dels aforos practicats al mes de Janer. L'entrega farà en catorze plasos que terminaran lo mes de Maig del vinent any. Lo municipi ha tingut d'acceptar a la forsa aquestes condicions, quèl Sr. Guijarro li ha imposat, aprofitantse de las circunstancies que li han servit admirablement b' de pretext pera desdise de lo que prometé passat janer a l'alcalde y a la comisió de consums, un bon xich més beneficis als interessos de la corporació municipal, que lo que ara s'ha fet baix la presió d'aquella empresa.

Per lo que's veu, l'Arrendataria no més té en compte las conveniencies particulars, y per això ab tanta facilitat passa per demunt de las propias promeses ab una despreocupació constant. No parlariam d'aquest asumpto, en lo qual l'Ajuntament no ha tingut altre remey que someters, sinòs una demostració més de la conducta incalificable que l'Arrendataria está seguint ab lo poble de Tarragona, a qui trepitja diariament sense pensar ab las consequencies que aital procedir li pot portar. Lo que ha fet ab questa qüestió no té nom y es tant més censurable en quant l'Ajuntament no podía evitar aquella actitud intrànsicent ni tenia cap medi pera ferli cumplir lo pacat.

Nos sembla que ha arribat l'hora d'acabar ab aquestes imposicions y ab l'osadia d'una tempesta que'n tracta com si fossim un país conquerit. Si l'Ajuntament nos volgués creure, li aconsellariam que rompés tota mena de relacions ab qui's porta ab tanta arrogància y despreocupació, fentl comprender que ab procediments semblants se li tancaran sempre las portes de Cá la Ciutat pera posar-se decididament al costat de Tarragona, cansada de sofrir un estat de cosas impossible.

Si no's prén una resolució enèrgica continuarem, Ajuntament y poble, essent víctimas d'aquella empresa, cada dia més arrogant.

Y prou per avuy.

Corral rumor de que un important industrial d'aquesta ciutat ha amenassat ab parar la fàbrica si l'Arrendataria de consums segueix posant dificultats al treball ab exigències fora de lloc.

També's diu que articles que s'emplen per usos industrials y que abans entravan lliures de drets, ara han de pagar.

Pera defensarse de las acomeses de l'Arrendataria y pera privar que Tarragona s'acabi d'ensorrar, se traca de crear una Lliga Tarragonina, que deixant de banda tota idea política, treballa pera arreglar d'un modo practic l'assumpto dels consums.

La supressió de l'impost de carrega que pagaven los vins y olis, farà que moltes partidas de vi que s'embarcaven a Barcelona, ahont no pagaven tal impost, afleixen ara al nostre port, que resultarà més econòmic.

La Junta de les Obras del Port, deixarà de cobrar, ab motiu de la reforma, prop de sexanta mil pessetes, o sigui casi la meitat del total que ingresa.

Aquesta reducció preocupa a alguns individus de la Junta, y trac-

pera complaure a sa nombrosa parroquia de Barcelona, ha establert en aquella ciutat un dipòsit, ahont lo

totas las classes que fabrica la casa Poblet y als mateixos preus que aquí.

en lo Colmado Pelayo, Rambla de Canaletas, 9, Barcelona.

pera complaure a sa nombrosa parroquia de Barcelona, ha establert en aquella ciutat un dipòsit, ahont lo

totas las classes que fabrica la casa Poblet y als mateixos preus que aquí.

en lo Colmado Pelayo, Rambla de Canaletas, 9, Barcelona.

emplearse millor los fondos comunals que ab evitar desgracias.

Estem segurs que tant prompte siga enderrocada l'estació de Reus, la necessitat de la passarella se veurà d'una manera que no donarà lloc a dubtes, y com que la tramitació de l'expedient per lograr sa construcció és llarga, puig deuen informar la quefatura d'Obras públicas, la Junta d'Obres del Port, la Companyia del ferro-carril y la Direcció general de Obras públicas, res hi pot perdre l'Ajuntament acordant se fassin los estudis y's tramiti l'expedient, pera tindrer-ho tot a punt y construir la passarella quan se demostri la necessitat o bé quan los fondos de l'Ajuntament ho permetin.

Ab l'accentuament de la crisis industrial y mercantil, ha coincidit la pujada de preu de tots los articles de primera necessitat.

Aquesta crisis que ha motivat ja la reducció dels drets arancelaris dels blats, que donarà lloc a la prohibició d'exportar bestiar y que obligarà als governs a altres midas és més intensa a Tarragona, puig vé a agravarla l'enormitat de las tarifas de consums.

Y mentres lo poble no pot ab las tals tarifas, tothom se creua de brasos y l'Arrendatari sols busca la manera de que l'impost li produexi tot lo possible.

S'ha deixat de banda questa important qüestió y no pot ésser; en èpoques com l'actual s'imposa que cada hú en sa esfera's preocupa del bé comú y a Tarragona lo dels consums és un problema grave, gravíssim, que no pot ni deu abandonar-se, si no's vol que l'emigració augmenti y dintre de pochs sols hi quedí aqui l'element oficial, l'Arrendatari dels consums y'l personal que de llunyanas terras ha portat pera ajudarlo en son negoci.

Bonich pervindre.

Y diumenge y després d'una penosa malaltia, passá a mellor vida, lo qui fou nostre estimat amich D. Antoni Romagosa y Carbó, Cònsul de la República Cubana, diputat provincial y gerent de la respectable casa comercial «Romagosa y Ventosa».

Honorats desde fa molts anys ab l'amistat del Sr. Romagosa (q. a. C. s.) poguerem apreciar las excelents dots que l'adornavan, y ab justicia pot dir-se quel'deixar aquest amón, s'emportà las simpatias de tothom y logrà lo que pochs consegueixen: no tindran enemis.

Pocas vegadas se veu a Tarragona una manifestació de dol, com la que motivà l'enterro del Sr. Romagosa, puig desde las primeras autoritats a las més modestas representacions socials, tots volgueren rendir l'últim tribut al que fou exèlent ciutadà y al qui dedicà tota sa activitat, tot son zel, tots los recursos que li proporcionava sa exèlent posició, al b' del proxim.

A las nombrosas probas de condol y simpatia que ha rebut la familia del finat, hi ajuntèm la de la redacció de Lo CAMP, modesta, més sincera, tant més quan no obstant militar per l'Sr. Romagosa en camp polític diferent al nostre, en variás ocasions nos havia alentat a seguir nostra campanya vers la reivindicació de nostra terra, de la que, com a bon català, n'era entusiasta.

Descansi en pau nostre amich, y que Déu dongui a sa distingida filla la Sra. Albertina, germana, cunyats y demés familia, la resignació necessaria pera soportar lo gran infortuni que sobre d'ells pesa en aquests moments.

De continuar las actuals tarifas de consums s'ha tractat seriament d'establir a fòra del terme municipal uns hostals econòmics en los quèls pagessos y tots los treballadors del camp puguin menjar a preus sumamente baratos.

Donadas las exorbitants tarifas que s'exigeixen al vi, oli, pa, carn y demás a l'entrada a Tarragona, creyem factible y de resultats lo projecte y sols ho sentim per los industrials

que'n surtiran perjudicats d'un modo molt sensible.

Això vindria a ésser lo mateix que volia lo Sr. Guijarro; serian una espècie de *mercados permanentes*, sols que volguençen la gent escapar de sa protecció, los establirà fòra del terme municipal, pera veurers completamente lliures y no tenir que dèurerli favors.

Anit quedaren exposats a can Caballé uns hermosissims quadros de l'ilustre y malaguanyat pintor tarragoní Miquel Fluxenç.

No podem avuy fer més que felicitar a l'amich Caballé per l'encert que demostra en combinar tan belles exposicions d'art mentre esperem lo vinent diumenge pera parlarne ab la deguda extensió.

En la darrera sessió de l'Ajuntament s'ha tractat de fer obres en la mina que porta l'aigua a Tarragona.

Com nos recordem molt de las molestias que va ocasionar a la població un treball que's va fer l'any passat y que suposèm dèu ésser semblant al que ara's tracta de tornar a emprendre, nos permetèm cridar la atenció sobre aquest particular, a fi de que, si l'operació que ara s'ha de fer és indispensable, se procuri empênderla com més aviat millor.

Fentlo aixís no corrèm lo perill de tornar a beurer l'aigua bruta en lo temps que aquest líquit ja de si sempre necessari és més indispensable.

Un d'aquests días, la Redacció de Lo CAMP nomenarà la persona que degui representarlo.

Fraternidad Republicana, l'orgue destremptat del jacobinisme tarragoní, de tota aquesta taifa d'inconscients que cridan contra'l clericalisme y insultan al P. Nozaleda mentre envian los fills a un colègi de jesuitas y las filles a un convent de monjas; aquest pobre periodiquet que un dia surt defendant la república acrata y en lo mateix número aboma dels *radicalismes* dels federalists, publica'l diumenge un article en que, no sabent com surtir-se de l'embull armat per ell mateix en la polèmica sobre la càtedra de llengua catalana, aboca una pila d'insults y atacs personals contra un estimat amich nostre.

Fóra rebaixarnos molt que nosaltres devallessim a contestar a l'autor de semblant adefessi. Als tipos com ell, que sols viuen para satisfacció de sus superiores, lo que equival a dir que ballan al sò que'ls hi tocan o que'ls hi pagan, nosaltres los compadeixem. Es més, comprenèm que quan subjectes d'aquesta calanya acaban de perdre un sòu y temen se'ls n'hi escapi un altre, no poden estar de gaire humor pera sostindre polèmicas, malgrat s'ajudin, no de las muletas, sinò de las *mullases* de la burocracia més desacreditada.

De totas maneres, consti que en nostres escrits contendint ab Fraternidad Republicana no hem usat cap paraula endebadas, y aixís hem pogut anali demostrant que la presumpció, l'ignorancia y l'hipocrisia són qualitats que accompanyan als autors dels treballs publicats en l'esmentat confrare pera ridiculizar l'establiment d'una càtedra de llengua catalana. Això és evident.

Ara bé: equinacalificatiu mereixerà l qui no fa molts anys pretenia desempenyar—cobrant s'entén, perq' aquest senyor no fa rès de franch—lo càrrec de corresponsal de La Veu de Catalunya, y avuy, a l'establir-se una càtedra de català, no sap quin llenguatge s'ha d'ensenyar, si'l de Lleyda o de Gerona, lo de Llevant o'l de Ponent?

Al qui ns contesti indicantnos lo calificatiu exacte, li oferim treballar pera que se'l nomeni administrador dels tinglados que d'aquí cinquanta anys puguin contruirse al moll de Salou, ab la condició de comensar a cobrar ara mateix.

Nos sembla que'l càrrec serà desconsat.

Després de breu malaltia y a una edat bastant avansada, morí dilluns passat lo respectable senyor D. Joseph Valls Galofré, pare y avi respectivament de nostres estimats amichs lo

Dr. D. Jaume Valls y D. Joseph Compte y Valls.

Era'l finat persona de belles prendas personals y tota sa vida la dedicà per enter a la família, educantla en lo sant temor de Déu y guiantla per lo camí de la virtut.

Ab tant trist motiu lo docte catedràtic de l'Institut, Doctor Valls, y demés familia, reberen públich testimoni de quant se'l aprecia a Tarragona, y al significarlosi nostre més sentit pésam, los hi desitjèm la resignació necessària pera soportar tan gran pèrdua.

Camisas y corbatas alta novata. Camiseria de Pau Brú, comte de Rius, 20.

S'anuncia pera la present temporada l'estreno d'un drama d'un distingit company en la premsa, que portarà'l titol de «La Masia Blanca».

Per avuy no podem ésser més explícits, tot esperant ab dalit lo dia de l'estreno, pera poder assaborir las bellesas del drama, primera producció escènica d'un escriptor que en lo periòdic s'ha conquistat una reputació ben merecuda.

La Junta Permanent de l'«Unió Catalanista», en atenta comunicació nos prega designèm delegat pera deliberar sobre'l tema, *Lo Catalanisme y'l problema social*, que's discurrà en la propera Assamblea de delegats.

Un d'aquests días, la Redacció de Lo CAMP nomenarà la persona que degui representarlo.

Orfebre religiosa y ornamentals d'Iglesia. J. CABALLÉ GONZALEZ.

Han sigut remeses a Madrid las condicions econòmiques pera la subasta de las obras que deuen ferse en lo Port segons lo projecte de l'actual enginyer director D. Manel Maez.

Segons notícies las obras quina autorització s'ha obtingut pera prompta execució, són l'allargament de l'escollera de Llevant y la prolongació de las defensas del Francolí; és a dir, tots obra que contribueixin a donar més seguretat al Port.

Sembla que també prompte's cobriràn los dos tinglados que ara estan descoberts.

Neurastenia. — Neurostodeno Súgaras.

A la Rambla de St. Joan s'ha establert una botiga en la que's substançan diferents gèneros.

Recomanèm al públich que's fixi ab lo que compra, puig moltes vegades en aquestes subastas se pagan los gèneros més cars que a las botigas y l'únich que'n resulta és un perjudici pera'l industrials tarragonins.

Segons illegím en un confrare local, entre els elements catòlics de aquesta ciutat hi ha l'idea de reconstruir l'ermita que hi havia a la cima de la muntanya del Llorito.

De portarho a la pràctica aquest projecte s'aprofitaria l'oportunitat del centenari de l'Inmaculada.

Lo Sr. Alcalde ha prohibit la venda al barri del Serrallo de la gallina que no hagi sigut previament recolleguda pel veterinari municipal.

Sobressadas de Mallorca. Sixto Vilalba, San Miquel, 17.

Ha sigut nomenat soci corresponsal de la Societat Arqueològica Tarragonina lo distingit escriptor catalanista y mestre en Gay Saber D. Francesch Ubach y Vinyeta.

Trobèm aquest nombrament molt acertat.

Convalecencias. — Ovi Lecitina Giol.

Cansat de probar específichs sense cap resultat, l'únich que m'ha fet surtir espesíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

LA ACTIVA

Servei diari d'encàrrechs de Tarragona a Barcelona y viceversa

DE

BOXÓ Y FORCADA

Direcció Central a Tarragona: Carrer de l'Unió, 7 (fins las 4 de la matinada) y carrer de la Nau, 9, fuster.

A Barcelona: Portaferrisa, 23, porteria y carrer d'Urgell, 25, baixos.

Cervesa

de primera qualitat, se serveix á prèus reduïts en l'acreditat establecimiento

LA BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y prèus econòmics.

Ibarra y C. de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Riv

L'ESPERANSA

Companyia anònima de segurs a prima fixa

Capital social: 5.000.000 de pessetas

Consell d'Administració

President.....
Vis-president.....
Administrador general.....
Idem idem suplent.....
Vocals.....

Gerent.....
Secretari general.....
Inspector general.....

Direcció y oficinas: Rambla de Catalunya, 52

Delegat a la província de Tarragona: D. Emili Bessa, Real, 32.—A Reus y son partit: Srs. Massó y Ferrando.

TALLERS
d'Arts Sumptuaries

FÉLIX RIBAS

Carretera, Castelló, TARRAGONA

S'el construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.
Projectes y presupostos detallats de las obras que ho requereixin.

Emulsió NADAL

Es la meller i més agradable
en tota classe de salut i cura.

Única que conté 80 per 100 d'oli de fetge de bacallà y glicerofosfats y hipofosfits de cals y de sosa.

Aprobada y recomanada pels Col·legis de Metges y Farmacèutics de Barcelona, mitjançant l'anàlisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtics de Farmacia de Madrid y Codina Länglio, de Barcelona.

Es aliment concentrat, medicament tònic, estipulant del desenrotll-fisiol, creixença d'òssos y surtida de les dents. Necesaria als nens, embrassades, vells y persones débils; per les enfermetats cavitatives, convalescència, diabets, tos, catarros, tisis, escròfules, raquitisme, hifatisme y dolors; aumenta la lllet y la vitalitat.

DE VENDA

Farmaciacs y magatzems de drogas:

A Tarragona, Major, 14

En tota classe de salut i cura.

En tota classe de salut i cura.